

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 70.

25de Møde.

Torsdagen den 7de Marts.

(Fortf.)

Abler: Jeg vil ikke nægte, at den uhyggelige Stemning, som den os foreliggende Forordning under dens første Læsning satte mig i, ingenlunde er bleven adspredt eller dæmpet ved de skøndt overordentligt talentfulde Foredrag, som ere holdte af 3 ærede Talere i forrige Møde. Endnu forekommer Loven mig fiendtlig imod Pressen, endnu har jeg ikke kunnet opdage noget venligt Ord af den, ikke nogen Bestræbelse for at hævde Pressen i sin Ret, men derimod alt Muligt for at dæmpe den, og denne fiendtlige Stemning synes mig ogsaa noget at have meddeelt sig til de ærede Talere. En tilfald vel, at Pressen bragte meget Godt; men det forekommer mig, at han frygtede meget mere det Onde, som Pressen kunde volde, end han ventede sig Godt af den. Naar vi nu see tilbage til Historien, disse mange Forholdsregler, der, jeg kan næsten sige, lige fra Skrivekunstens Begyndelse af, i alt Fald siden Bogtrykkerkunstens Begyndelse, den Mængde Forholdsregler, der ere tagne imod Pressen, hvad have de da virket? En høitæret og velfærdig Taler, hvis Ord efter Forhøret have en høj Vægt her i Salen, nemlig den ærede 5te Landstingsmand for 1ste District (Orsted), gjorde sidst opmærksom paa de mange Forholdsregler, der vare tagne i Frankrig; han omtalte Cautionerne, de Bøder, som sættes for dette eller hiint Overgreb, og som langt overstige de Bøder, som dicteres her i Landet. Dette fandt Sted saavel under Restaurationen — altsaa i Perioden kort efter Napoleons Fald — som under Ludvig Philip; og hvad Virkning havde dette? forhindrede det Julirevolutionen, forhindrede det Februarrevolutionen? ere ikke begge disse fremskyndede, fremskaldte, og jeg kan sige, isærdeleshed den

første, næsten udelukkende bevirkede ved Pressen? Og, gaae vi længere tilbage i Frankrigs Historie, siden vi nu engang ere der, da finder jeg ingen Periode, hvortil Pressen er bleven saa skændigt misbrugt, som i Despotismens Tid; thi da var det netop, at det Slags Misbrug af Pressen fandt Sted, som jeg mener, at Straffen især, ja næsten udelukkende, skal være anlagt paa. Man erindrer vel den Masse af ugudelige og utærlige Skrifter, som oversvømmede først Frankrig og fra Frankrig hele Europa i Ludvig den 18des Tid, og som jo have afstedkommet ubodeligt Skade. Flere Talere have yttret, at Følgen af Forkastelsen af Presse-loven vilde være, at vi vendte tilbage til Septemberloven; de have yttret det af forskellige Grunde: Nogle have fundet det, om ikke usikkert, saa dog idetmindste mindre foruroligende; Andre derimod have anseet det som en stor Ulykke, der vilde rømme Landet, dersom dette skeete, og jeg stemmer jo fornemmeligt med de Sidste. Men, er det sagt, at det skal skee? Forkastelsen af denne Lov maatte jo fremkalde en anden; men var det end ikke Tilfældet, eksisterer da Septemberloven, kan Septemberloven bringes i Samklang med den 91de § i vor Grundlov — og den skal dog være uroffelig? — har § 91 i vor Grundlov ikke indført Trykkefrihed? men hvad frembragte Septemberloven? den skulde yderligere indskrænke — Samtiden sagde, at den skulde tilintetgjøre — de sidste Lovninger, der vare tilbage af den frie Presse, som var indført i Struensees Tid; og den har været indtil Pressefriheden atter blev indført. Og vil Nogen nægte, at Pressefriheden er indskrænket ved Septemberloven? det fremgaaer klart ved den 91de § i Grundloven, det fremgaaer af dens Ord, og det fremgaaer ogsaa af de Forhandlinger, som ledsagede den. Naar vi altsaa antage dette — og det maa jo staa fast, at § 91 er uroffelig, og at den Fri-